בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-11-59144 פלונית נ' פלוני

בפני **כב' השופטת עפרה גיא**

תובעת **פלונית**
באמצעות בא כוחה- עו"ד רמי מור

נגד

נתבע **פלוני**
באמצעות בא כוחו- עו"ד בצלאל הוכמן

פסק דין

בפניי תובענה שהוגשה על ידי התובעת להגדלת מזונות ילדיהם הקטינים של הצדדים.

פסק דין שכייף לקרוא. חכם, מגובה, אנושי, לא מגדרי (מלבד נושא המונח "בית עיקרי" המיותר). כבוד!

1. **רקע ועובדות שאינן במחלוקת**

הצדדים יהודים ונישאו כדמו"י ביום 16/06/2004.

מנישואי הצדדים נולדו שלושת הקטינים: הבן הגדול, יליד שנת 2005; הבת, ילידת שנת 2006 הבן הקטן יליד שנת 2009. כולם מעל גיל 6. גם חשוב וגם עצוב לרשום זאת.

2. בין הצדדים נכרת הסכם גירושין ביום 28/01/2018 אשר קיבל תוקף של פסק דין בבית הדין האזורי ביום 29/01/2018.

3. עיקרי הסכם הגירושין בכל הנוגע למזונות הקטינים:

א. הנתבע ישתתף בהוצאות הקטינים כולל מזונות, השתתפות במדור ואחזקת מדור לכל אחד מהילדים בסך של 800 ₪ ובסך כולל של 2,400 ₪, סכום נמוך יחסית למקובל, אך אין לנו בשלב זה את הפרטים. כל 15 לחודש, כאשר המזונות ישולמו עד הגיע הקטינים לגיל 18 או סיום כיתה י"ב לפי המאוחר מביניהם.

ב. הצדדים יישאו במחצית הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות על ידי הקופה ו/או הביטוח הרפואי.

ג. בנוסף, יישאו הצדדים בחלקים שווים בשכר לימוד, סל תרבות, שיעורי עזר לפי קביעת מורה מקצועי, רכישת ספרי לימוד לפי רשימת בית הספר, רכישת ציוד בתחילת שנת הלימודים, קייטנה אחת לילדה וחוג לכל ילד וזאת בניכוי מענקי מל"ל. שכר הלימוד כולל ישיבה גדולה וישיבה קטנה.

ד. הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות בר מצווה ובת מצווה של הילדים, כאשר בהוצאות האירועים יתחלקו הצדדים באופן שכל צד משלם על המוזמנים מטעמו וכל צד יקבל המתנות הכספיות של המוזמנים מטעמו ומוזמנים משותפים ישולמו בחלקים שווים על ידי הצדדים, כאשר מתנותיהם, יתחלקו במשותף בין שני הצדדים.

ה. כל צד קונה ביגוד והנעלה לילדים לפני פסח ולפני חגי תשרי בסך של 1,000 ₪ לכל ילד. יפה ועכשיו גם יותר מובן הסכום 800 ₪.

ו. קצבת הילדים מהמל"ל תועבר לאם וכן כל גמלה או הטבה אחרת בגינם.

ז. מעת הגיע הקטינים לגיל 18 או סיום כיתה י"ב, ייתן האב לכל אחד מהקטינים דמי כיס בשיעור 50% מסך המזונות שנקבע וככל שיהיו בשירות צבאי אן שירות לאומי, ישולם הסכום עד לתום המועד.

ח. הנתבע ימשיך להשתתף במזונות בת עד לסיום כיתה י"ד בסמינר וככל שלא תלמד בסמינר, ייפסקו המזונות בגיל 18 או תום כיתה יב לפי המאוחר. ככל שהבת תהיה בשירות לאומי, ישולם מחצית הסכום.

4. <u>עיקרי ההסכם בכל הנוגע לזמני שהות</u>

א. הילדים יהיו במשמורת משותפת של הצדדים.

ב. הסדרי הראייה (כיום זמני שהות כמובן) יהיו כדלקמן:

(1) בימים א ו-ב אצל האב כולל לינה. האב ייקח הילדים ישירות מהמוסד החינוכי ביום א וישיבם ביום ב ו-ג.

(2) בימי ג ו-ד הקטינים יהיו אצל האם, כאשר האם תיקח הקטינים ביום ג' מהמוסד החינוכי ותשיבם בימים ד ו- ה.

(3) בכל סופשבוע לסירוגין אצל הבעל והאישה, כאשר הילדים יילקחו ממוסדות החינוך ויוחזרו ביום א בבוקר על ידי ההורה שאצלו היו שבת.
ההורה שהילדים אינם אצלו בסופ"ש יקבל הילדים ביום חמישי ממוסדות הלימודים וישיבם ביום שישי. חלוקה של 7/7. אז הסכום 800 ₪ יותר ויותר הגיוני.
וכן, כך ראוי לרשום את חלוקת זמני השהות!! לא רק מתי הילדים אצל האב, אלא מתי הילדים אצל כל אחד מההורים!!

(4) חופשות הלימודים בסוכות ופסח יחולקו בין הצדדים בחלקים שווים וכך גם יתר חגי ישראל בהתאם לטבלה שצורפה להסכם.

(5) חופשת הקיץ תחולק בין הצדדים באופן שווה.

5. **טענות התובעת**

א. סכום המזונות שנפסק נמוך, אינו ריאלי ואינו משקף צרכי הילדים.

ב. הגם שהוסכם על משמורת משותפת (הכוונה היא כמובן לחלוקת זמני שהות של 7/7 והרי למונח הישן משמורת אין, ולא הייתה השפעה על המזונות), האב אינו עומד בזמני השהות שנקבעו ולא מתקיימת משמורת משותפת, אלא על הנייר בלבד. משכך, מתקיים התנאי של שינוי נסיבות אשר בעטיו ראוי להגדיל את גובה המזונות שנפסקו.

ג. בעניין זה ציינה האם שבעוד שבעת עריכת ההסכם, האב התגורר בעיר... הרי שמספר חודשים לאחר עריכתו, האב העתיק מגוריו עיר... ולא ניתן לקיים משמורת משותפת הלכה למעשה.

ד. לחילופין, יש לראות התביעה כתביעה עצמאית של הקטינים מקום בו מעולם לא נדונו צרכיהם לגופו של עניין. ויש מידה מסוימת של קיפוח במזונות הקטינים בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין וזאת מקום בו חפצה האישה לסיים סאגת הנישואין לנתבע אשר סיכל מתן הגט.

ה. בעניין זה טענה כי מעולם לא התקיים דיון במזונותיהם; לא ניתנה החלטה בעניין המזונות; צורכי הקטינים וטובתם לא נבחנו ולא נלקחו בחשבון. הסכום שנפסק אינו משקף צרכיהם הריאליים של הקטינים והושג מקום בו הנתבע כופף ידה ואלצה להסכים לתנאיו, שאם לא כן, יעגנה.

ו. ברי כי סך של 800 ₪ אינו משקף כלל צרכי הילדים ואין בו בכדי ליתן מענה למזונותיהם ההכרחיים.

ז. התובעת מועסקת ... בעיריית ... ומשתכרת כ- 5,000 ₪. בתצהירה ציינה התובעת כי כיום מועסקת כמתמחה במשפטים ומשתכרת כ- 6,000 ₪. מתמחה במשפטים אומר שעוד 1-2 שנים שכרה יעלה מהותית, וגם לאחר מכן.

ח. בסיכומיה חזרה וציינה כי האב אינו עומד בזמני השהות ואינו לוקח הילדים יחדיו. כן ציינה כי עושה אבחנה בינם לבין בתו התינוקת שנולדה מנישואיו השניים.

ט. עוד הוסיפה כי הנתבע אינו יודע ליתן מענה לכספים שהופקדו לחשבונו והכנסותיו בפועל גבוהות מהמוצהרות על ידו ובסך של 7,000 ₪ ואף בחר שלא לפרט הכנסות אשתו.

6. **טענות הנתבע**

א. דין התביעה להידחות מהטעם שעסקינן בהגדלת מזונות על פי ההסכם אז מה? אם יש שינוי מהותי אין בעיה לשנות גם אם מדובר על הסכם. זה רק קשה יותר. ושעה שהצדדים התדיינו בנושא מזונות הקטינים בבית הדין הרבני לו שמורה הסמכות לדון בהגדלתם.

ב. האישה לא היתה צריכה לקבל תכתיבים לצורך קבלת הגט, שכן לאחר שהגיעו הצדדים להסכם גירושין היא שחזרה בה מההסכמות ובקשה שלום בית ובוודאי שלא נאלצה לוותר על מזונות הקטינים לשם קבלת גטה.

ג. הנתבע הקפיד על זמני שהות עד תקופת מגפת הקורונה ושעה שפסקו הלימודים במסגרות החינוך, השתבשו זמני השהות של הילדים אשר לעיתים מגיעים יותר ולעיתים מגיעים פחות.

ד. הנתבע ואשתו שכרו דירה מרווחת על מנת שיהיה לילדים חדר משלהם הכולל ריהוט חדש שנקנה עבורם.

ה. הנתבע נושא בנטל גידול הילדים באופן שוטף, מגיע לאסיפות הורים, מדבר עם הקטינים מספר פעמים ביום, בקשר עם הצוות החינוכי, מוציא ומחזיר אותם לבית ספר, וזו הסיבה שנשאר לעבוד באשדוד על אף שעבר להתגורר בבני ברק. הנתבע לוקח הילדים לרופאי שיניים, משפחה ובדיקות כאשר הם זקוקים לכך והוא משלם לבד את עלות הטיפול רגשי עבור הבת. אם האם גרה באשדוד, הרי על פניו נראה שאכן האב לא

יכול לעמוד בזמני השהות השווים שנקבעו אם עבר לגור בבני ברק. המרחק להבנתי לא מאפשר, אך כבר ראיתי מקרים בהם למרות המרחק כן היו זמני שהות רחבים מאוד.

ו. התובעת קבלה מענקי קורונה ומענקי לימודים ולא שתפה הנתבע בהם.

ז. הכנסותיו עומדות על סך של 7,000 ₪ נטו כאשר אולם האירועים בו עבד היה פעיל, אולם בתקופת המגיפה נסגר האולם, הוא הוצא לחל"ת וקיבל דמי אבטלה בסך של 5,275 ₪. נזקי הקורונה. חובה להתחשב והרי כבר לא מדובר על משהו נקודתי.

ח. התובעת משתכרת יותר מהנתבע, שכן פרט לעבודתה בעירייה היא הפעילה סלון של סידור גבות ואיפור והעלימה זאת מבית משפט, כיום התובעת מתמחה במשפטים.

ט. הנתבע רוכש לילדים ביגוד; הנעלה; טיולים; חוגים; ימי הולדת; רב קו; ניידים; תספורות; רכישת מחזורים; ספרים; ארבעת מינים; מסיבות בר מצווה ובת מצווה לרבות נסיעות לחו"ל. יפה. אז אין צורך בהורה עיקרי.

י. בסיכומיו הוסיף וטען כי ההכנסות מעסק לטיפוח גבות עליהן הצהירה התובעת במהלך חקירתה, אינן מתיישבות עם גובה ההחזר אותו קבלה מהביטוח לאומי במסגרת סיוע לעצמאים והכנסותיה גבוהות בהרבה.

יא. יש לקחת בחשבון שהנתבע נמצא במינוס כל הזמן בחשבון בנק בעוד התובעת מצויה ביתרות של עשרות אלפי שקלים.

יב. כך גם יש לקחת בחשבון שהילדים ממשיכים להגיע אליו והבן הגדול בפנימייה.

7. <u>סמכות של בית משפט לדון בהליך</u>

תחילה אדרש לטענת הנתבע לפיה בית משפט לא קנה סמכות לדון בהליך וזאת שעה שההסכם אושר בבית הדין הרבני ולו הסמכות הנמשכת לדון במזונות הקטינים.

בעניין זה נקבע בפסיקה זה מכבר כי עקרון הסמכות הנמשכת יחול במקום בו בית המשפט או בית הדין "דן ופסק":

"עקרון הסמכות הנמשכת חל במצבים בהם בית הדין דן ופסק בענין שלפניו, ועל כן מן הראוי שימשיך ויפסוק בהתדיינות הנוספת שהתעוררה בין בני הזוג (ראו בג"ץ 9539/00 **איתן נ' בית הדין הרבני האיזורי** ירושלים, נו (1) 125, 133).

8. עוד נקבע בפסיקה כי מקום בו אישרה ערכאה שיפוטית, הסכם בין בני זוג ולא היתה מונחת בפני הערכאה הרלוונטית תובענה מתאימה ולא התקיים דיון לגופו של הליך, אין באישורו של ההסכם בכדי להקנות סמכות נמשכת.

ראו בג"צ 8578/01 8578/01 **חליווה נ' חליווה ואח'** , פ"ד נ"ו (5) 634 שם נקבע כי:

יפה. רבים לא יודעים (אותי לימד עו"ד אייל גבע) שאם הרבני לא דן אלא רק אישר, אין לו סמכות לעתיד, וניתן לעבור למשפחה. כמובן שברוב המקרים אב גרוש יעדיף משפחה והאם רבני, אך כאן הרבני פסק סכום ראוי ולא גבוה.

"**בנסיבות העניין אין באישור ההסכם כפסק דין על ידי בית המשפט לענייני משפחה בכדי להקנות לו סמכות נמשכת לדון בסוגיה. ככלל, דוקטרינת הסמכות הנמשכת חלה על פי מהותה ותכליתה במצבים שבהם בית המשפט דן ופסק מכוח סמכות מקורית...כך שמן הראוי שימשיך להחזיק בסמכותו בהתדיינות נוספת בין בני הזוג באותה סוגיה**".

9. בענייננו, כל שהוצג בפניי היה הסכם הגירושין שאושר בבית הדין. לא הוצגו בפניי כל אסמכתאות להליכים נוספים שהתבררו בפני בית הדין; פרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו בבית הדין או כל אסמכתא אחרת לפיה בית הדין דן ופסק ולכן סמכותו נמשכת. משכך, אני מניחה שאין בנמצא אסמכתאות כאמור, שכן אחרת אלו היו מוצגות בפניי. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי עסקינן בסמכות נמשכת של בית הדין להכריע בתביעה להגדלת מזונות הקטינים שעה שהצדדים גרושים מזה מספר שנים, בבית הדין אושר ההסכם בלבד ומדובר באירועים ונסיבות לאחר מתן פסק הדין.

10. לא זו אף זו, בבג"ץ 4407/02 **פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים**, פורסם ביום 07/02/2013 קבע כבוד השופט עמית שכאשר עסקינן בתביעה עצמאית של קטין, אזי אין תחולה לכלל הסמכות הנמשכת והקטין אינו כבול לזהות הערכאה עליה הסכימו הוריו".

11. אשר על כן ושעה שהתובעת עתרה לשינוי מזונות הקטינים בין היתר מהטעם שעסקינן בתביעה עצמאית של הקטינים אשר קופחו במזונותיהם, די בכך בכדי להקנות סמכות לבית המשפט לדון בתובענה. תרגיל משפטי?

משכך, אדרש לטענות הצדדים לגופו של הליך ותחילה לטענה לפיה המדובר בתביעה עצמאית של הקטינים למזונותיהם. יוער כי בסיכומיה זנחה התובעת הטענה לפיה עסקינן בתביעה עצמאית, עם זאת ועל אף האמור, לא מצאתי מקום להתעלם מהטענה מטעם זה בלבד ואדרש לה לגופה.

12. **<u>ההלכה בהתייחס לזכותו של קטין למזונותיו במסגרת תביעה עצמאית</u>**

כאמור לעיל, ביום 29/01/2018 אושר בבית הדין הסכם הגירושין שנערך בין הצדדים. משכך, יש לבחון באם עסקינן בתביעה עצמאית של הקטינים.

בעניין זה נקבע בהלכה הפסוקה שעל מנת לבחון באם לסווג התביעה כ"תביעה עצמאית" או "תביעה להגדלת מזונות", יש לבצע בחינה מהותית בת שני שלבים, ראו בג"ץ 4407/12 **פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים** (פורסם ביום 07/02/2013).

תחילה יש לבחון, האם התקיים דיון ענייני במזונות הקטינים (דהיינו, "**דן ופסק**") ובשלב השני, ככל שלא התקיימה הדרישה בשלב הראשון ולא התקיים דיון ענייני, יש לבחון האם קופחו צרכי הקטינים במזונות שנפסקו לטובתם במסגרת הסכם הגירושין.

13. בהתאם לבג"ץ לעיל, בהיעדר אינדיקציה לסתור, ניתן להניח שבית הדין בחן גם את עניינם של הקטינים בעת שאישר את הסכם הגירושין ובחן באם יש בהסכם מענה לצרכיהם. הגיוני. בכל הנוגע עניין נטל ההוכחה, השופטים היו חלוקים בדעותיהם שכן כבוד השופט עמית סבר כי הנטל רובץ על הצד המבקש להסתמך על ההסכם שאושר (סעיף 18 לפסק הדין) ואילו כבוד השופט הנדל ציין כי מדובר בנטל הרובץ על שכמו של הקטין בתביעה החדשה (סעיף 4 לפסק דינו).

14. כך או כך ואף אם אעבור ישירות לשלב השני, התרשמתי כי לא עומדת לקטינים הזכות לתביעה עצמאית שכן בניגוד לטענות התובעת, לא התרשמתי כי צרכיהם קופחו. עיון בהסכם מלמד כי בהתאם לסעיף 8 להסכם, הילדים במשמורת משותפת של שני הצדדים ובפועל כאמור בסעיף 8 ב להסכם, נקבעה חלוקת זמנים שוויונית בין שני הצדדים שכן נקבע שהקטינים יהיו בשבוע אחד ימים א ו-ב אצל האב וימים ג-ד אצל האם; ימי חמישי לסירוגין וסופי שבוע לסירוגין.

15. כך גם יש לזכור שמדובר בקטינים מעל גיל 6, גם בעת עריכת ההסכם ושעה שעל כל אחד מהצדדים לרכוש בגדים לקטינים לפני החגים בסכום של 1,000 ₪ ולשאת בחלקים שווים בכלל הוצאות החינוך לרבות שכר לימוד; קייטנה; סמינר; ישיבה קטנה וגדולה ונוכח חלוקת זמני השהות השוויונית בין הצדדים על פי ההסכם שנערך ופסיקת בית משפט בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית**, פורסם ביום 19/07/2017, אני סבורה שסך של 800 ₪ לכל קטין, אינו על הרף הנמוך של המזונות, אשר בהיעדר ראיות מהותיות ובהתאם לידיעה שיפוטית צרכיהם עומדים על סך של כ- 1,600 ₪ נכון למועד עריכת ההסכם. 1,600 אלו צרכים לחודש. לרוב ללא המדור. כאן יש חלוקת זמני שהות שווה, כלומר האב כבר משלם

בעצמו, בימים שלו, חצי מהסכום (800) ומעביר 800 לאם. מדוע? הרי בימים אלו הילדים אצל האם. זה הרבני. מלבד דיני צדקה הכל על האב. בשל מגדרו.

16. משכך ונוכח חלוקת זמני השהות השוויונית שהייתה בעת עריכת ההסכם והמחציות הרבות בהן נושאים הצדדים על פי ההסכם שחלקן אף מעבר למקובל בפסיקת בית משפט נקודה יפה ושחשובה. האב קונה ומשלם על דברים רבים בדיוק כמו האם, כך שאין אפשרות לטעון להורה עיקרי. ונוכח גילם של הקטינים, לא התרשמתי כי קופחו צרכיהם. ויודגש, טענת התובעת לפיה הקטינים קופחו, אינה לוקחת בחשבון את גילאי הקטינים; זמני השהות הזהים בין הצדדים שנקבעו בהסכם והפסיקה הרלוונטית.

17. עוד אוסיף כי התובעת אומנם טענה כי אולצה לחתום על ההסכם לצורך קבלת גטה, אלא שטענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהתובע הוא שעתר לקבלת גט והתובעת היא שבקשה שלום בית בדיון במסגרת דיון שהתקיים בבית הדין הרבני. משכך, לא התרשמתי שאולצה לחתום על ההסכם לטובת קבלת גטה.

18. בנוסף, לא הוכח כי היו פערים גדולים בין הכנסות הצדדים בעת עריכת ההסכם ולהכנסותיהם אף אדרש בהמשך.

19. **אשר על כן, אני קובעת כי לא קופחו צרכי הקטינים והטענה לפיה עסקינן בתביעה עצמאית של הקטינים, דינה להידחות וכך הינני מורה.**

20. **<u>האם חל שינוי נסיבות מהותי המצדיק הגדלת המזונות</u>**

בהתאם לדין החל, בית משפט רשאי לשנות מזונות שנקבעו בהסכם או פסק דין ופסק דין למזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת וניתן לשוב ולפנות בעניין בחינת גובה המזונות ובתנאי שיוכח כי חל שינוי מהותי בנסיבות בהשוואה למצב שהיה קיים בעבר.

עם זאת, אין המדובר אם כן, בשינוי של מה בכך וההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר במזונות רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שהיה קיים בעבר.

ראו ע"א 442/83 **קם נ' קם** (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

21. בנוסף, כשם שניתן לדון מחדש בפסק דין למזונות שניתן על יסוד הכרעתו העניינית של בית המשפט, כשמשתנות הנסיבות שינוי מהותי, כן ניתן לדון מחדש בפסק דין גם אם הוא ניתן בהסכמה.

בע"א 4515/92 **שטיין נ' שטיין** (פורסם ביום 13/06/94) נקבע, כי ניתן לשנות גם סכומי מזונות שהוסכם עליהם במסגרת הסכם שנערך בין הצדדים אולם יש להקפיד עם העותר לשינוי דמי המזונות וליחס חשיבות לכך שאכן מדובר בהסכם שנעשה בהסכמה בין הצדדים. כן ראו לעניין זה בפרשת קם הנ"ל שם נקבע כי:

"פסק-דין, שניתן בהסכמה, אין לפתחו אלא במקרים נדירים, וזאת בשל אופיו ההסכמי. ודאי שניתן לפתחו, אם הצדדים השאירו פתח לכך, במפורש או במשתמע".

22. אם כן, על התובע הטוען להפחתת סכום המזונות להוכיח "שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו בלי לפנות שוב לערכאות". יפה

ראו: ע"א 177/81 **רחל גלעדי נ' ד"ר ישראל גלעדי**, פ"ד לו (3) 179).

23. ההלכה קבעה כי רק נסיבות כאלה, היורדות לשורשו של פסק הדין קודם, יכולות להשפיע על עצם החבות של החייב במזונות או על גובה החיוב.
שינוי הנסיבות, המהווה עילה לשינוי המזונות, חייב להראות בעליל שינוי משמעותי באחד מאלה: עצם החיוב, שיעור החיוב, צרכי הקטין, יכולת החייב, יכולת ההורה המשמורן, רכוש הקטין וכיו"ב.
פגיעה או שינוי באלה, אשר לא נצפו ולא היתה כל אפשרות לצפותם במועד מתן פסק הדין ואשר לא ניתן להתעלם מהם, הם שיהוו את שינוי הנסיבות העשוי להביא לשינוי המזונות.
התפתחויות שנוצרו לאחר פסק הדין המקורי וניתן היה לצפותן מראש, אינן מהוות שינוי נסיבות מהותי, המחייב בחינה נוספת של דמי המזונות.

24. **מן הכלל אל הפרט**

אומר כבר עתה כי הוכח די הצורך כי מזה תקופה ארוכה ולאחר עריכת ההסכם, הנתבע אינו מתגורר עוד בעיר בה התגוררו הצדדים וכפועל יוצא מכך, לא מתקיימים זמני שהות שוויוניים.
בעניין זה טען האב כי לצורך שימור הקשר עם ילדיו, הוא בחר להמשיך ולעבוד בעיר אשדוד והוא לוקח אותם אליו באופן קבוע ובממוצע בין 12-14 פעמים בחודש, בערך לפי הקבוע בהסכם.

וכך העיד בעניין:

"לשאלת בית משפט כמה פעמים כל ילד ישן אצלי, הבן הגדול מגיע בסופי שבוע לסירוגין, גם בשבת הזאת הוא אמור לבוא אליי. הילדים האחרים מגיעים אליי בין פעמיים שלוש בשבוע"

(עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 23-25).

ובהמשך:

"ש. מתי בפעם האחרונה שלושת הילדים ישנו אצלך כולם ביחד?
ת. בחודש האחרון, לא זוכר?
ש. ולפני כן, מתי בפעם האחרונה?
ת. הבת והבן הקטן ישנו אצלי שלשום. הבן הגדול בפנימיה"

(עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 27-30).

עוד העיד האב כי הבת לא תמיד מגיעה אליו מאחר ויש לה פעילות חברתית וכי הבן הגדול, כאמור, נמצא בפנימייה. מחקירתו של האב עולה כי הגם שמדובר באב מעורב באופן משמעותי בחיי ילדיו, הרי שבפועל וככל הנראה נוכח מעברו לעיר בני ברק, לא מתקיימים עוד זמני שהות שוויוניים והוא אינו לוקח את כל ילדיו ביחד. עם כל הרצון הטוב של האב אותו יש כמובן להעריך, המרחק כנראה עושה את שלו. כן התרשמתי שהבת לנה אצלו מעט וזמני לינה עם הבן הקטן מתקיימים באופן יותר רציף, בסופי שבוע רק הבן הגדול לן אצל האב, שכן העיד כי לא זוכר מתי לאחרונה כל הילדים היו אצלו יחדיו ומשכך, עדיפה בפניי עמדת האם, לפיה אינו לוקח את כל הילדים יחד והם כמעט אינם לנים אצלו במשותף וזאת בניגוד להוראות ההסכם לפיו החלוקה תהא שוויונית.

במצב דברים זה, אני מעריכה את זמני השהות לא כפי שציין ב"כ האב בסיכומיו כשיוויוניים חרף מעבר המגורים וזאת מהטעם שהאב כמעט ואינו לוקח ילדיו ללון אצלו יחדיו אלא לרוב לסירוגין ובניגוד להוראות ההסכם. אשר על כן יועמדו זמני השהות בהם נושא האב על סך של כ- 25% לעומת חלוקה שוויונית קודם לכן, דהיינו 50%. יחד עם זאת, יודגש שהאב ממשיך לעבוד בעיר ... ולוקח את הילדים לפעילויותיהם השונות, מעורב בחייהם, לוקח אותם מספר פעמים בשבוע למסגרות החינוכיות, לוקח אליו אף אם ובאופן שונה מזה שהתחייב עליו בהסכם. כל הכבוד לאב. עושה ככל יכולתו. מדוע עבר? לא יודע.

בנסיבות אלו, וחרף טענת האב כי אין במעבר המגורים לעיר אחרת הנמצאת במרכז ובמרחק של כחצי שעה נסיעה בשעות שאינן פקוקות וכשעה בשעות הפקקים ובמרחק פיזי של כ- 35 קילומטרים, הרי שמדובר בשינוי מהותי.

משכך, ניתן לראות במעברו של האב לעיר ... והעובדה שהילדים אינם לנים עוד בביתו באופן שוויוני כפי שלנים בבית האם וביתה הפך להיות הבית העיקרי בו לנים הקטינים, אף אם האב מעורב באופן משמעותי בחייהם, שינוי נסיבות מהותי שיש בו בכדי להצדיק פתיחת ההסכם עליו חתמו הצדדים ובחינת צרכי הקטינים מחדש. בהחלט.

אין מדובר בשינוי של מה בכך, שכן כאמור בית האם הוא הבית העיקרי בו לנים לרוב הקטינים הבת והבן הקטן ובו שוהים לרוב ואין הם נמצאים עוד בחלוקת זמנים שוויונית לרבות לינה בבית האב.

אשר על כן, די בכך בכדי להוות שינוי נסיבות מהותי המצדיק פתיחתו של ההסכם מחדש.

25. **היקף בחינת שינוי הנסיבות והשפעתו על גובה המזונות במקרה דנן**

בהתאם לפסיקה, משקבע בית משפט כי קיים שינוי נסיבות מהותי המצדיק בחינת גובה המזונות לקטינים, יש להידרש לפרמטרים הבאים:

(א) מרגע שעל בית משפט לדון מחדש בגובה המזונות, עליו לדון בו בהתאם להלכת בע"מ 919/15.

(ב) על בית משפט לשקול בזהירות ובקפדנות את השפעת השינוי על סכום המזונות שנקבע בעבר.

(ג) ראוי לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי בו חל שינוי הנסיבות המהותי וביחס אליו להחיל עקרונות הלכת בע"מ 919/15.

(ראו לעניין זה בע"מ 7670/18 **פלונית נ' פלוני**, פורסם ביום 20/1/2021, פסקה 15)

בנסיבות אלו ושעה שהשינוי המהותי הינו בזמני השהות והפיכת בית האם לבית עיקרי השימוש במונח "בית עיקרי" צורם ומיותר. הילדים נמצאים רוב זמנם בבית האם. פחות "מאבקי". לקטינים הבת והבן הקטן בלבד, אדרש לכך בעיקר ואיני מוצאת מקום לבחון מחדש את צרכי הקטינים, והשינוי ביחס למזונות הקטינים יהיה בהתאם למזונות שנקבעו בהסכם עליו חתמו הצדדים, חלוקת זמני שהות קודמת וברוח ההלכה הפסוקה בלבד.

26. **הכנסות הצדדים**

אומר כבר עתה כי בכל הנוגע להכנסות הצדדים התרשמתי כי שני הצדדים אינם מגלים בפני בית המשפט את כלל הכנסותיהם שכן לשני הצדדים הפקדות כספים בלתי מוסברות במזומן וכך גם העברות כספים.

התובעת, העידה שעבדה כ... והרוויחה כ- 5,000 ₪ ולאחר מכן, החלה לעבוד כמתמחה במשפטים והרוויחה כ- 6,000 ש"ח. הנתבע טען כי התובעת עבדה ב"סידור גבות" והרוויחה סכומים גבוהים. התובעת הכחישה זאת וטענה כי מדובר בסכומים נמוכים ביותר וכי לאחרונה סגרה את העסק נוכח עבודתה כעת כמתמחה במשפטים. טענה זו לפיה מדובר בסכומים נמוכים אינה מתיישבת עם העובדה שקיבלה סיוע לעצמאים בסך של אלפי שקלים ובנוסף כאמור, בחשבונה הפקדות מזומן בלתי מוסברות, אשר לטענתה הועברו לה על ידי הוריה.

במצב דברים זה ובשים לב לפוטנציאל ההשתכרות של התובעת שהינה כעת מתמחה במשפטים, אולם בחרה שלא להציג בפניי תלוש שכר עדכני, ובהיעדר ראיות ממשיות לקבלת כספים מהוריה, אין לי אלא להעריך את שכרה על הצד הנמוך בסכום הקרוב לשכר הממוצע במשק ואני מעמידה את שכרה על סך ממוצע של כ- 10,000 ₪, אכן על הצד הנמוך למישהי שבקרוב תהיה משפטנית. חרף תלושי השכר שהוצגו בפניי, שכן אלו אינם רלוונטים עוד שעה שמדובר בתלושי שכר מהתקופה בה עבדה בעירייה ומאז החליפה מקצוע ויש לבחון את פוטנציאל השתכרותה, מה גם שלא ניתן להתעלם מיתרות המזומנים הגבוהות יחסית המצויות בחשבונה. יפה.

27. בכל הנוגע לשכרו של הנתבע, טען הנתבע כי שכרו עומד על סך של 7,000 ₪ מתפקידו כמנהל אדמיניסטרטיבי באולם שמחות. אומר כבר עתה כי לא מצאתי לקבל טענה זו של הנתבע. הנתבע מועסק מזה כעשר שנים במקום העבודה ואין זה סביר כי על אף שעבר לעיר אחרת ועובד משרה מלאה, ימשיך להרוויח שכר הנופל מהשכר הממוצע במשק. כך גם לא מצאתי כל הסבר להפקדות הרבות בחשבונו של הנתבע הן הפקדות מזומן והן העברות כספים. אומנם טען הנתבע כי מדובר בהלוואות אותן נטל מאנשים שונים נוכח מצבו הכלכלי הרעוע, אלא שבהיעדר כל ראייה לכך, אני דוחה הטענה ומוצאת לנכון להעמיד אף את שכרו על סך של 10,000 ₪ בממוצע לחודש כטענת התובעת.

28. אם כן, שכר הצדדים שניהם מוערך על סך של כ- 10,000 ₪ לכל אחד מהצדדים. בעת עריכת ההסכם, חלוקת זמני השהות של האב והאם עם שלושת הקטינים היתה שוויונית. כיום, הקטינים הבת והבן הקטן מגיעים לאב באופן חלקי בלבד במהלך השבוע, לרוב לא יחד והקטינים כולם, אינם לנים יחדיו אצל האב, חרף האמור בהסכם.

29. משכך והואיל וקבעתי כי זמני השהות של האב עם שני הקטינים הבת ובן הקטן צומצמו לכדי 25% ולמעשה, הם נמצאים אצל האב מחצית מהיקף הזמן בו שהו אצלו בעבר וההיפך אצל האם, נמצאים אצלה 25% יותר מהזמן בו שהו אצלה קודם וזמני השהות בביתה גדלו במחצית.

30. במצב דברים זה, אני קובעת שהואיל ועל פי ההסכם שערכו הצדדים האב נשא במזונות הקטינים בסך של 800 ₪ בצירוף המחציות המפורטות בהסכם, יוגדלו מזונות הקטינים בהיקף בו גדלו זמני השהות אצל האם לרבות הלינה.

31. **אשר על כן, אני קובעת כי האב יישא במזונות הקטינים הבת והבן הקטן בסך של 1,200 ₪ ולא בסך של 800 ₪ <u>עבור כל אחד משני הקטינים</u> (1.5*800 ₪).**

32. לא כך הם פני הדברים ביחס לבן הגדול, הנמצא בפנימייה. בעניין זה טען האב כי הבן נמצא בפנימייה כל השבוע מזה תקופה ובסופי שבוע חולק זמנו לסירוגן באופן שווה עם הוריו. טענה זו לא נסתרה על ידי האם. משכך, אני קובעת שביחס לבן הגדול קיימת חלוקת זמנים שוויונית.

33. אכן, במסגרת תביעה להגדלת מזונות, בית משפט אינו רשאי להפחית את גובה המזונות שנקבע בהסכם וסמכותו מוגבלת לסעדים שהתבקשו בכתבי הטענות (ראו עמ"ש 43749-05-18 **ע.ב.ס נ' ס.ב.ס**). עם זאת וכפי שנקבע בפסק הדין לעיל, חובתו של בית משפט לבחון את מכלול הנסיבות ומכלול השינויים ככל שהיו, מאז נקבע סכום המזונות בהסכם או בפסק הדין ולא ניתן להסתפק ברכיב אחד שהשתנה.

34. משכך ושעה שקיימת חלוקת זמנים זהה בין ההורים ביחס לבן הגדול אשר שוהה בפנימייה, לאור קביעתי לעיל לפיה שכרם של ההורים דומה עד זהה והואיל וממילא על פי הפסיקה צרכיו של הבן הגדול מגיעים בעת שהותו בבית ההורים מגיעים לכל היותר לחצי, אני קובעת שכל אחד מההורים יישא במלוא צרכיו בעת שהות הקטין בביתו ולא מצאתי מקום לקבוע כי רכיב זה שנקבע בהסכם שנערך בין הצדדים יוותר על כנו. בנסיבות אלו, האב פטור מתשלום מזונות הבן הגדול בעת שהותו בבית האם וכל עוד הוא שוהה בפנימייה כאמור.

35. <u>**סוף דבר**</u>

אם כן, התוצאה אליו הגעתי אינה שונה מהותית מהמזונות שנקבעו בהסכם ואני קובעת שהנתבע יישא במזונות הקטינים הבת והבן הקטן בסך כולל של 2,400 ש"ח לחודש (1,200 ₪ עבור כל אחד מהקטינים) ולעת הזו וכל עוד הבן הגדול נמצא בפנימייה, הוא פטור מתשלום מזונותיו. ברם, קיימים בפסק הדין שינויים פנימיים במועדי וגובה המזונות נוכח גילאי הקטינים ומשך הזמן לתשלומם..

למען הסר ספק ונוכח התוצאה אליה הגעתי, יחול השינוי בסעיף 7 א בלבד להסכם הגירושין שערכו הצדדים, יתר סעיפי ההסכם אשר פורטו בסעיף 3 לעיל ולרבות סעיפים 7 ה- יב, להסכם יוותרו על כנם והצדדים יישאו בכלל המחציות עליהן הסכימו במסגרת הסכם הגירושין.

בשים לב לתוצאה אליה הגעתי ושעה שהתביעה התקבלה בחלקה, אף אם כיום אין שינוי בפועל בסך הכולל של מזונות הקטינים ושעה שקבעתי כי קיים שינוי מהותי, איני פוסקת הוצאות לטובת מי מהצדדים.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לעיון הצדדים.

מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשפ"ב, 16 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת